

Monika Żeromska

Malarka, pisarka, autorka obszernych pamiętników. Córka Stefana Żeromskiego i Anny Zawadzkiej. Urodziła się 30 maja 1913 roku we Florencji. W 1920 roku wraz z rodzicami zamieszkała w willi „Świt” w Konstancinie. Z miastem tym była związana przez całe życie. Studiowała w Szkole Plastycznej w Genewie, w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (pracownia prof. Tadeusza Pruszkowskiego) oraz w pracowni Riccardiego w Rzymie. W latach 1951–1954 projektowała dla warszawskich teatrów scenografię do sztuk Żeromskiego, Korzeniowskiego, Wilde’a. Zajmowała się też malarstwem sztalugowym. Tematy jej prac to głównie portrety, martwe natury, kwiaty. Była założycielką Fundacji na rzecz Utrzymania Spuścizny po Stefanie Żeromskim, a także, do śmierci, honorową prezeską Towarzystwa Miłośników Piękna i Zabytków Konstancina. Wydała pięć tomów wspomnień, w których dokumentuje m.in. epizody z historii Konstancina, okres okupacji, podróże i realia życia kulturalnego i towarzyskiego. Zmarła 5 października 2001 r. Została pochowana obok rodziców na cmentarzu Ewangelicko-Reformowanym w Warszawie.